

Raadsvoorstel

datum voorstel	: 28 mei 2019	afdeling	: Ruimtelijke ontwikkeling
agendapunt nr.	:	programma	: VHROSV
voorstel nr.	:	thema	:
		registratie code	: 19B.03225
		behandeld door	: Ella Louwerse/Jacco Paardekooper
Raadsvergadering	: 6 juni 2019	e-mail	: LM.Louwerse@veere.nl
commissie	: RO	doorkiesnummer	: 355
portefeuillehouder	: wethouder Schot		

Onderwerp:

vaststellen wijzigingen 3e herziening bestemmingsplan Buitengebied

Voorstel

met toepassing van artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) de 3e herziening bestemmingsplan Buitengebied voor de volgende onderdelen wijzigen:

1. Het schrappen van de quota voor het aantal toegestane standplaatsen (3.015) op kleinschalige kampeerterreinen en het aantal toegestane kleinschalige kampeerterreinen (171), zoals geregeld in de artikelen 3.7.11, 3.7.12, 4.7.12 en 4.7.13 van het bestemmingsplan;
2. Het aanpassen van de plantoelichting door het maximaal aantal (vaste) standplaatsen per kleinschalig kampeerterrein zodanig te motiveren dat hiermee voldaan wordt aan de Dienstenrichtlijn;
3. Het toevoegen van nadere regels ten behoeve van het scoutingsterrein 't Poldertje aan de Oude Middelburgse Haven te Veere.
4. Het toevoegen van nadere regels ten behoeve van het scoutingsterrein aan de Wulpenburgseweg 6 te Veere.
5. Het wijzigingsbesluit met de daarbij behorende digitale bestanden bekend als NL.IMRO.0717.0124BPGH-VG02 vast te stellen.

Samenvatting

Om de kans op een onherroepelijk bestemmingsplan te vergroten, adviseren wij uw raad de 3e herziening bestemmingsplan Buitengebied op een aantal ondergeschikte punten aan te passen. Het gaat om de volgende punten:

1. Het schrappen van de quota voor het aantal toegestane standplaatsen (3.015) op kleinschalige kampeerterreinen en het aantal toegestane kleinschalige kampeerterreinen (171), zoals geregeld in de artikelen 3.7.11, 3.7.12, 4.7.12 en 4.7.13 van het bestemmingsplan.
2. Het aanpassen van de plantoelichting door het maximaal aantal (vaste) standplaatsen per kleinschalig kampeerterrein zodanig te motiveren dat hiermee voldaan wordt aan de Dienstenrichtlijn.
3. Het toevoegen van nadere regels aan de bestemming voor het scoutingsterrein aan 't Poldertje aan de Oude Middelburgse Haven te Veere.
4. Het toevoegen van nadere regels ten behoeve van het scoutingsterrein aan de Wulpenburgseweg aan het Veerse Meer te Veere.

Dit wijzigingsbesluit nemen met toepassing van artikel 6:19 van de Awb. Omdat er geen wezenlijk ander plan ontstaat, behoeft het wijzigingsbesluit niet te worden voorbereid met de uniforme openbare voorbereidingsprocedure (afdeling 3.4 Awb). Uiteraard wordt uw besluit op de gebruikelijke wijze bekend gemaakt waarin de termijn wordt vermeld

waarbinnen beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State.

Het definitieve herstelbesluit en aangepaste plantoelichting worden opgesteld na behandeling in de commissie Ruimtelijke Ontwikkeling van 20 mei 2019.

Inleiding

Nadat uw raad op 9 november 2017 de 3e herziening bestemmingsplan Buitengebied heeft vastgesteld, heeft zich een aantal ontwikkelingen voorgedaan die de in het plan opgenomen regelingen over het kleinschalig kamperen in een ander perspectief plaatsen. Het gaat dan om de interpretatie door het Europese Hof van Justitie en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) op het van toepassing zijn van de Dienstenrichtlijn op dit bestemmingsplan.

Verder maakten we uit de ingediende zienswijzen en beroepschriften op, dat de regels zoals opgenomen in de 3e herziening voor het scoutingsterrein in het Poldertje en het scoutingsterrein aan het Veerse Meer aangepast moeten worden.

Tegen de 3e herziening hebben meerdere partijen beroep ingesteld bij de Afdeling en tevens een verzoek om voorlopige voorziening gevraagd. Bij uitspraak van 23 mei 2018 heeft de voorzieningenrechter van de Afdeling de verzoeken om voorlopige voorziening afgewezen. Vanaf die datum is het bestemmingsplan in werking getreden. Op dit moment zijn we in afwachting van een uitnodiging van de Afdeling voor de behandeling van de bodemprocedure.

Context

Sinds de vaststelling van de 3e herziening bestemmingsplan Buitengebied op 9 november 2017 hebben zich de volgende ontwikkelingen voorgedaan die effect hebben op de in dat plan opgenomen regelingen ten aanzien van het kleinschalig kamperen:

- De uitspraak van de Afdeling van 16 maart 2018.

In deze uitspraak is de overgangsregeling zoals is opgenomen in onze Kampeerverordening voor de uitbreiding van het aantal kampeerplaatsen onverbindend verklaard. Via deze overgangsregeling is de tijdelijke kampeerontheffing omgezet naar een kampeervergunning voor onbepaalde tijd. Deze omzetting is volgens de Afdeling in strijd met de Europese Dienstenrichtlijn. Het gaat hier om de zogenaamde "schaarse rechten-doctrine".

- De "schaarse rechten-doctrine".

Tot voor kort was het onduidelijk of deze "schaarse rechten-doctrine" ook van toepassing kon zijn op ruimtelijke besluiten, zoals een bestemmingsplan. De conclusie van de Staatsraad Advocaat-Generaal Widdershoven van de Afdeling van 6 juni 2018 biedt weer wat meer duidelijkheid. Zo is onder meer geconcludeerd dat een bestemmingsplan en een omgevingsvergunning geen besluiten zijn die schaarse rechten toebedelen. Wel kunnen in bijzondere situaties een omgevingsvergunning of een wijzigingsplan, een besluit zijn dat een schaars recht toekent. Wij verwachten dat de regels over kleinschalig kamperen zoals die nu in de 3e herziening zijn opgenomen – voor wat betreft de daarin opgenomen maxima (quota) - schaarse rechten toekent.

- Dienstenrichtlijn/Dienstenwet.

Eerst sinds de uitspraak van de Afdeling van 20 juni 2018 (Appingedam), staat vast dat de Dienstenrichtlijn betekenis heeft in het omgevingsrecht. Meer concreet, dat bestemmingsplannen beperkingen kunnen bevatten waarop de Dienstenrichtlijn van toepassing is.

Advies Hekkelman Advocaten

Aangezien een tweetal partijen die beroep hebben aangetekend tegen de 3e herziening vinden dat de daarin opgenomen beperkingen in strijd zijn met de Dienstenrichtlijn en het daarnaast onduidelijk is of de 3e herziening schaarse rechten in het leven roept, is Hekkelman Advocaten gevraagd hierover advies uit te brengen.

Het advies treft u als bijlage aan. Hieronder treft u in het kort de conclusies en aanbevelingen uit het advies aan.

Conclusies

1. De 3e herziening is in strijd met de Dienstenrichtlijn omdat het belang van de quotering niet kan worden onderbouwd vanuit 'noodzaak' en 'evenredigheid'. Het bestemmingsplan bevat namelijk regels die het uitoefenen van de dienst, te weten "het exploiteren van een kleinschalig kampeerterrein" beperken. Deze beperkingen betreffen zowel het maximaal aantal toegestane standplaatsen per kampeerterrein, als het maximaal aantal toegestane standplaatsen én het maximaal toegestane aantal kleinschalige kampeerterreinen in de gehele gemeente.
2. De 3e herziening bedeeft, in strijd met de Dienstenrichtlijn, schaarse rechten toe. Dit betreft met name de in het bestemmingsplan opgenomen quota voor het aantal toegestane standplaatsen (3.015) én het aantal toegestane kleinschalige kampeerterreinen (171).

Aanbevelingen

- A. Schrap de quota voor het aantal toegestane standplaatsen (3.015) én het aantal toegestane kleinschalige kampeerterreinen (171) zoals geregeld in de artikelen 3.711, 3.7.12, 4.7.12 en 4.7.13 van het bestemmingsplan.
- B. Pas de plantoelichting aan door een motivering op te nemen waaruit blijkt dat de eisen die per kampeerterrein zijn gesteld – het maximaal aantal toegestane (vaste) standplaatsen – voldoen aan de voorwaarden uit artikel 15, lid 3 van de Dienstenrichtlijn.
- C. Schrap de quota en pas de plantoelichting aan met toepassing van een wijzigingsbesluit als bedoeld in artikel 6:19 Awb.

Ook het toevoegen van nadere regels aan de bestemming voor de scoutingsterreinen te Veere is noodzakelijk omdat de scoutingsterreinen nu onvoldoende zijn geregeld. Voor het scoutingsterrein 't Poldertje zijn hiervoor een geluids- en een geuronderzoek uitgevoerd.

Wat willen we bereiken

Een onherroepelijke 3e herziening bestemmingsplan Buitengebied.

Argumenten

Regeling kleinschalig kamperen

1.1. Vervallen maximaal aantal kleinschalige kampeerterreinen en maximaal aantal standplaatsen op kleinschalige kampeerterreinen in de gehele gemeente

De maximale aantallen kleinschalige kampeerterreinen en standplaatsen op kleinschalige kampeerterreinen zijn in het verleden opgenomen in het gemeentelijk beleid om het aanbod te reguleren en overaanbod en leegstand te voorkomen. Het hanteren van deze maximale aantallen op de wijze zoals opgenomen in het bestemmingsplan Buitengebied is echter strijdig met de Dienstenrichtlijn. In het bestemmingsplan is namelijk niet gemotiveerd dat de opgenomen beperkingen op deze punten niet discriminatoir, noodzakelijk en evenredig zijn. Dit motiveringsgebrek is bovendien niet eenvoudig te herstellen; een goede (ruimtelijke) motivering voor de opgenomen maximale aantallen die voldoet aan de criteria uit de jurisprudentie over de Dienstenrichtlijn is niet goed te geven, mede omdat in de afgelopen jaren de maxima nooit zijn bereikt. In dat licht ligt het voor de hand de maxima voor het aantal kleinschalige kampeerterreinen in de gemeente en het aantal standplaatsen op deze kampeerterreinen te laten vervallen.

1.2 Mogelijk aantalsverloop aantallen kleinschalige kampeerterreinen en standplaatsen

Het schrappen van de quota voor het aantal standplaatsen (3.015) en het aantal kleinschalige kampeerterreinen (171) brengt met zich mee dat de vestiging van kleinschalige kampeerterreinen wordt loslaten. Het risico van een ongebreidelde uitbreiding van het aantal kleinschalige kampeerterreinen is vanwege de eisen die in de 3e herziening zijn opgenomen niet aanwezig. Zo komen alleen agrarische bedrijven met minimaal 4 hectare grond aansluitend aan het bouwvlak in aanmerking voor de

nieuwvestiging van een kleinschalig kampeerterrein. Een inventarisatie heeft uitgewezen dat er binnen onze gemeente ongeveer 96 agrarische bedrijven zijn die in beginsel in aanmerking komen voor de nieuwvestiging van een kleinschalig kampeerterrein. Daarnaast zijn de afgelopen 10 jaar de betreffende quota niet gehaald.

In dat licht is het verloop van het aantal kleinschalige kampeerterreinen en van het aantal standplaatsen op deze kampeerterreinen van belang. Vanaf 1998 hebben die aantallen zich als volgt ontwikkeld:

Jaar	Aantal kleinschalige kampeerterreinen	Totaal aantal standplaatsen op kleinschalige kampeer-	Bron
1998	161	2.092	Beleidsvisie kleinschalig kamperen c.a. gemeente Veere
2008	169	Ongeveer 2.500	Kader- en beleidsnota kleinschalig kamperen c.a. Veere 2008
2018	162	2.494	Info gemeente Veere

Op basis van dit aantalsverloop kan het volgende worden opgemerkt:

- het aantal kleinschalige kampeerterreinen en het aantal standplaatsen zijn de laatste 20 jaar steeds lager geweest dan de beleidsmatige maxima (quota);
- het aantal kleinschalige kampeerterreinen was de afgelopen 20 jaar relatief constant, met een toename van 8 in de eerste 10 jaar en vervolgens weer een afname met 7 in de tweede periode van 10 jaar;
- het aantal standplaatsen op de kleinschalige kampeerterreinen is tussen 1998 en 2008 toegenomen met ruim 400 eenheden en vervolgens nagenoeg constant gebleven;
- de groei van het aantal standplaatsen is met name het gevolg van een toename van het aantal eenheden op bestaande kleinschalige kampeerterreinen.

Gelet op het aantalsverloop in de laatste jaren is niet te verwachten dat het aantal kleinschalige kampeerterreinen en het aantal standplaatsen sterk zullen toenemen.

2.1. Maximum aantal eenheden per kleinschalig kampeerterrein

In de bestemmingsregeling zijn de bestaande kleinschalige kampeerterreinen voorzien van een specifieke (functie-)aanduiding ('specifieke vorm van recreatie - kleinschalig kamperen'). Gekoppeld aan deze aanduiding is voor elk kleinschalig kampeerterrein een maximaal aantal standplaatsen (permanent en niet-permanent) vastgelegd. *Via een wijzigingsbevoegdheid is uitbreiding van bestaande en de vestiging van nieuwe kleinschalig kampeerterreinen mogelijk tot een maximum van 25 standplaatsen, waarvan 5 permanent.*

Het hanteren van een maximum aantal standplaatsen zijn regelingseisen in het kader van artikel 15 lid 3 van de Dienstenrichtlijn. Dat betekent dat in een aangepaste plantoelichting moet worden gemotiveerd dat de regeling in overeenstemming is met de voorwaarden van non-discriminatie, noodzakelijkheid en evenredigheid.

Wat betreft het criterium non-discriminatie is van belang dat het toetsen van initiatieven en aanvragen op algemeen geldende criteria is gebaseerd. Het gaat daarbij om voorwaarden met betrekking tot:

- de agrarische bedrijfsvoering: (er moet sprake zijn van een agrarisch bedrijf, de aanwezigheid van voldoende oppervlakte grond direct aansluitend aan het agrarisch bouwvlak, de aanwezigheid van een bedrijfswoning);
- ruimtelijke situatie: (voldoende afstand tot woningen in de omgeving, de geluidsbelasting als gevolg van wegverkeerslawaai, afstand tot (agrarische) bedrijven in

de omgeving, voorkomen van aaneengroeien van kleinschalige kampeerterreinen, landschappelijke inpassing);

- recreatieve voorwaarden: (kampeerperiode, aantal en soort standplaatsen).

Het bestemmingsplan maakt via wijzigingsbevoegdheden uitbreiding van bestaande en de vestiging van nieuwe kleinschalige kampeerterreinen mogelijk tot een maximum van 25 standplaatsen, waarvan 5 permanent. Dit aantal is niet discriminatoir, want algemeen geldend, voor alle kleinschalige kampeerterreinen in de gemeente. Aangezien de gehanteerde criteria algemeen gelden, wordt voldaan aan de voorwaarden van non-discriminatie

Wat betreft het criterium van de noodzakelijkheid kan worden opgemerkt dat begrenzing van het aantal standplaatsen per kleinschalig kampeerterrein noodzakelijk is vanuit een goede ruimtelijke ordening. Het gaat daarbij om de volgende aspecten:

- behoud van het agrarische karakter, de kwaliteit en openheid van het buitengebied;
- behoud van een goed evenwicht tussen de agrarische en de recreatieve functie, waarbij de recreatieve functie ondergeschikt is aan en ten dienste staat van de agrarische functie;
- voorkomen van te grote toeristische druk;
- onderscheid ten opzichte van de reguliere recreatiesector.

Als het aantal eenheden op een kleinschalig kampeerterrein niet zou worden gemaximeerd, zouden deze doelstellingen in gevaar komen. Zo'n 40% van de kleinschalige kampeerterreinen beschikt over 25 standplaatsen. Als dat maximumaantal niet zou worden gehanteerd, zou een deel van deze bedrijven wellicht een groter kampeerterrein willen exploiteren. Daarmee komt de ruimtelijke verhouding met het agrarisch bedrijf in het geding en wordt het kleinschalig kampeerterrein landschappelijk en qua ruimtebeslag concurrerend met de agrarische functie.

Het beleid voor het buitengebied is in het algemeen gericht op het behoud van de kwaliteiten van dan wel het bieden van ontwikkelingsruimte dan wel het behoud van de kwaliteiten van de primair aan het buitengebied gebonden functies: landbouw, natuur en landschap en bij het buitengebied passend recreatief medegebruik. In het verlengde daarvan is het beleid (van zowel rijk, provincie als gemeente) gericht op het reguleren van overige, niet primair aan het buitengebied gebonden functies. Daarbij is uitgangspunt dat voor deze functies de bestaande legale situatie wordt bevestigd, met beperkte ontwikkelingsruimte. Verblijfsrecreatie is als functie in beginsel niet aan het buitengebied gebonden. Desondanks wordt, in afwijking van dit beleid, kleinschalige, aan de landbouw verbonden verblijfsrecreatie in de vorm van het kleinschalig kamperen, binnen grenzen, toegelaten in het buitengebied.

De doelstelling is daarbij tweeledig:

- bieden van mogelijkheden voor passende vormen van bedrijfseconomische ondersteuning aan (in de gemeente Veere in het algemeen kleinschalige) agrarische bedrijven (extra inkomstenbron);
- het bieden van verblijfsrecreatieve mogelijkheden die complementair zijn aan het reguliere verblijfsrecreatieve aanbod op reguliere kampeerterreinen (kleinschalig en aan het agrarisch bedrijf verbonden, met als extra recreatief aspect de beleving van het agrarisch bedrijf van dichtbij).

Maximering van het aantal permanente standplaatsen is noodzakelijk om ongewenste verstening van het buitengebied te voorkomen, door de permanente (jaarrond) aanwezigheid van kampeermiddelen (stacaravans en chalets) in het buitengebied. Ook met het oog op de gewenste productdifferentiatie is begrenzing van het aantal permanente standplaatsen noodzakelijk, in verband met het onderscheid met reguliere kampeerterreinen. Uitgangspunt is dat het kleinschalig kamperen gericht is op het toeristisch kamperen in caravans en tenten die gedurende korte perioden aanwezig zijn. In afwijking van dit algemene uitgangspunt kan vanwege de marktvraag en vanwege de economische meerwaarde voor de agrarische bedrijven een beperkt aantal permanente standplaatsen worden toegestaan. Begrenzing van dit aantal eenheden is echter van groot belang.

In dat licht is het hanteren van een maximale omvang voor de kleinschalige kampeerterreinen noodzakelijk voor de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied en een goed evenwicht tussen de agrarische en recreatieve functie. Het kleinschalig kamperen

biedt een bedrijfseconomische aanvulling voor de agrarische sector en dient mede in dat licht ondergeschikt te zijn aan de agrarische hoofdfunctie.

Wat betreft de evenredigheid kan worden opgemerkt dat beperking van het aantal standplaatsen een geschikt middel is om het nagestreefde doel (de kwaliteit van het buitengebied en de recreatieve meerwaarde) te bereiken. Met de omvang van 25 standplaatsen wordt een balans gecreëerd tussen enerzijds de wens om economisch van ondersteunende betekenis te kunnen zijn voor het agrarisch bedrijf, onderscheid ten opzichte van de reguliere kampeerterreinen (kleinschalig versus grootschaliger) en een ruimtelijke impact die past bij de aard en schaal van het Veensterse landschap. Bij een omvang van 25 standplaatsen bedraagt de omvang van een kleinschalig kampeerterrein ongeveer 0,5 à 1 ha. Uitgaande van een bouwvlak met een oppervlakte van 1,5 ha is de oppervlakte van het kleinschalig kampeerterrein ruimtelijk en landschappelijk ondergeschikt aan de oppervlakte van het bouwvlak en daarmee aan het agrarisch bedrijf. Ook in de feitelijke situatie (waarbij het agrarische erf vaak kleiner is dan het agrarisch bouwvlak) is een kleinschalig kampeerterrein met een omvang van 25 standplaatsen qua omvang veelal nog ondergeschikt aan het agrarische erf.

Wat betreft het maximum van 5 permanente standplaatsen kan worden opgemerkt dat het uitgangspunt voor het kleinschalig kamperen is dat het gaat om toeristische kampeerplaatsen, die alleen gedurende het zomerseizoen gebruikt mogen worden.

Daarvoor zijn verschillende redenen aan te voeren:

- vanuit ruimtelijk en landschappelijk oogpunt is terughoudendheid geboden met betrekking tot vaste bebouwing (permanente kampeermiddelen) op kleinschalige kampeerterreinen;
- vanuit toeristisch recreatief oogpunt is productdifferentiatie een belangrijk doel; door met name in te zetten op toeristische standplaatsen voor de kleinschalige kampeerterreinen, is er een duidelijk onderscheid met de reguliere kampeerterreinen, waar voor een belangrijk deel permanente standplaatsen aanwezig zijn.

Dat neemt niet weg dat er, zowel vanuit de marktvraag als vanuit bedrijfseconomisch perspectief, ook op kleinschalige kampeerterreinen vraag is naar permanente eenheden. In dat licht biedt het provinciaal en gemeentelijk beleid ruimte voor een ondergeschikt aantal (20%) permanente standplaatsen per terrein.

Een maximale omvang van 25 standplaatsen, waarvan maximaal 5 standplaatsen een permanente standplaats mogen zijn, is gelet op het voorgaande een evenredige maatregel, die niet verder gaat dan nodig. Het beoogde doel, een goed ruimtelijk evenwicht en een duidelijk herkenbaar onderscheid met de reguliere kampeerterreinen kan niet met andere, minder beperkende maatregelen worden bereikt.

Scoutingterrein 't Poldertje aan de Oude Middelburgse Haven te Veere

3.1 Effecten op de omgeving

Er is beroep aangetekend tegen de bestemmingsregeling voor het scoutingterrein 't Poldertje, vanwege negatieve effecten op het woon- en leefmilieu bij de woning die aan het terrein grenst. Twee aspecten zijn daarbij mogelijk van belang: geluidsoverlast en geuroverlast vanwege het stoken van houtvuren. Beide aspecten zijn in het kader van de beroepsprocedure onderzocht. Zie bijgevoegde rapporten.

Akoestisch onderzoek inrichtingslawaai

In het akoestisch onderzoek inrichtingslawaai is het gebruik van het terrein gemodelleerd conform de gebruiksvergunning. Uit de geluidberekeningen volgt:

- Bij de woningen in de omgeving wordt voldaan aan de richtwaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en het maximaal geluidniveau, zoals die worden aanbevolen voor woningen in een rustig buitengebied. Bij de onderzochte woningen is daarom sprake van een aanvaardbaar akoestisch woon- en leefklimaat.
- De geluiduitstraling van locatie 't Poldertje voldoet aan de grenswaarden van het Activiteitenbesluit.
- De geluidbelasting van het komen en gaan van verkeer op de openbare weg voldoet aan de voorkeursgrenswaarde uit de circulaire "Beoordeling geluidhinder

wegverkeer in verband met vergunningverlening Wm”.

De geluidstraling van locatie 't Poldertje vormt, gezien het bovenstaande, geen belemmering voor het gebruik van het scoutingterrein zoals mogelijk gemaakt in het bestemmingsplan en vergund in de gebruiksvergunning.

Overigens wordt met betrekking tot het geluidonderzoek nog opgemerkt, dat daarin het beheer en onderhoud van de beplanting niet is meegenomen. In de winterperiode wordt in het kader van het bosbeheer periodiek beplanting gerooid, met behulp van een motorzaag. Dat gebeurt alleen overdag tussen 10 en 16 uur, in overleg met de bewoners van de woningen in de omgeving. Deze activiteit staat ook los van het recreatieve gebruik van het terrein.

Geuronderzoek verbranden van hout

Om te kunnen beoordelen of het verbranden van hout vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar is, is door Buro Blauw een geuronderzoek uitgevoerd. In dat onderzoek is het stoken van houtvuren in de vorm van kampvuren en zogenoemde tafelvuren (waarop wordt gekookt) op basis van het feitelijk gebruik van het terrein gemodelleerd. Uit de modelberekeningen blijkt, dat uitgaande van een bestaande situatie, wordt voldaan aan de normen (geurnormen van de provincie Zeeland, zoals vastgelegd in het Milieuprogramma Provincie Zeeland 2018 –2022).

3.2 Aanscherping bestemmingsregeling

In de bestemmingsregeling, zoals die luidt tot en met de 3e herziening, is slechts een algemene, marginale bestemmingsregeling opgenomen voor het scoutingterrein. Gelet op het beroepschrift verdienen het overnachten en het voorkomen van overlast in de bestemmingsregeling nadere aandacht. In dat licht worden de in bijgevoegde bijlage “Regels” aangegeven aanpassingen in de bestemmingsregeling verwerkt.

Scoutingterrein aan de Wulpenburgseweg 6 te Veere

4.1 Het ontbreken van bouwregels

In het kader van de beroepsprocedure is ambtshalve een omissie geconstateerd in de bestemmingsregeling voor het scoutingterrein aan het Veerse Meer. In de bijlage is het aantal m2 bebouwing goed vermeld, maar er zijn geen regels opgenomen met betrekking tot de bebouwing. Deze omissie wordt in het kader van het wijzigingsbesluit hersteld.

4.2 Aanscherping bestemmingsregeling

In de bijlage “Regels” is aangegeven welke aanpassingen in de bestemmingsregeling worden verwerkt.

Budget

De kosten worden gedekt uit het bij de begroting 2019 beschikbaar gestelde krediet “herziening bestemmingsplan Buitengebied”.

Duurzaamheid

n.v.t.

Risico's en kanttekeningen

Voor iedereen bestaat de mogelijkheid tot het indienen van beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Geld

Investering

n.v.t.

Structureel

n.v.t.

Incidenteel

Incidentele lasten € 20.000

Bestaande dekking € 20.000

Nog te dekken	€	-
Bestaande dekking		
budget herz. Best.pl. Buitengebied	€	20.000
Totaal	€	20.000

Uitvoering

Uw besluit tot vaststelling wordt op de wettelijk voorgeschreven wijze gepubliceerd.

Communicatie

De indieners van een beroepschrift waarin gesproken wordt over de strijdigheid met de Dienstenrichtlijn en over de bestemming van het scoutingsterrein 't Poldertje worden hierover geïnformeerd.

Bijlagen (met Corsa nummer)

- Advies Hekkelman Advocaten over Dienstenrichtlijn en Schaarse vergunningen (corsanr. 19I.02206).
- Onderzoek inrichtingslawaaï Scoutinglocatie 't Poldertje (corsanr. 19B.02620)
- Geuronderzoek kampvuur en tafelvuren op het scoutingterrein te Veere (corsanr. 19B.02706)
- Verbeelding (corsanr. 19B.03334)
- Plantoelichting (incl. onderzoek inrichtingslawaaï Scoutinglocatie 't Poldertje en Geuronderzoek kampvuur en tafelvuren op het scoutingterrein te Veere), planregels en verbeelding* (corsanr. 19B.03335)

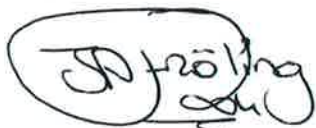
Burgemeester en wethouders van Veere,
de secretaris,

J.F.M. Steinbusch

de burgemeester,

drs. R.J. van der Zwaag

Volgens voorstel door de raad besloten op
de griffier,

J.A. Fröling

de voorzitter,

drs. R.J. van der Zwaag